

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 37864

гр. София, 25.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 144 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА

като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА Гражданско дело № 20231110144981 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба, с която ищецът „****“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Марко Балабанов“ № 1, магазин № 12 /задна част/, представлявано от управителя Росен Борисов, иска да се установи по отношение на ответника „****“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Околовръстен път“ № 260, че извлечение от вътрешнобанкова отчетна сметка № 0010-0184-00000000508 за движение по договор за кредит № 033/2007 г. за периода от 14.03.2008 г. до 27.01.2012 г. и извлечение от вътрешнобанкова отчетна сметка № 0010-0940-00000000640 за движение по договор за кредит за периода от 27.01.2012 г. до 26.07.2012 г., са неистински, доколкото представляват документи с невярно съдържание.

Исковата молба е оставена без движение с разпореждане от 21.08.2023 г., като за отстраняване на констатираните нередовности е постъпила молба от ищеца с вх. № 263999 от 25.09.2023 г.

Интересът си от предявения иск по чл. 124, ал. 4 ГПК ищецът извежда при твърдения, че с установяване неистинността на процесните документи, ще бъде съдебно признато и установено, че на 27.01.2012 г. е погасен отпуснатия кредит по договор за кредит № 033/2007 г. чрез отпускане на нов кредит, с нов погасителен план, а не се е осъществило действие по откриване на нова вътрешнобанкова отчетна сметка и подаване на информация към ЦКР на БНБ за стар съществуващ кредит, но под нов номер, като след установяване неистинността им посочените документи ще послужат за доказване на фактически твърдения, на които ще се основава бъдещият иск с правно основание чл. 464 ГПК, който ищецът ще предяви срещу ответника.

С уточнителната молба ищецът конкретизира, че интересът от предявяване на настоящия иск произтича от обстоятелството, че неистинността на процесните документи представлява въпрос с преюдициално значение по отношение на иска с правно основание чл. 464

ГПК.

Така предявеният иск и с оглед уточненията направени в уточнителната молба е НЕДОПУСТИМ, по следните съображения:

На първо място, от изложеното в обстоятелствената част на исковата молба и уточнителната молба може да се направи извод, че с предявения иск страната се стреми да установи, че съдържанието на извлечение от вътрешнобанкова отчетна сметка № 0010-0184-00000000508 за движение по договор за кредит № 033/2007 г. за периода от 14.03.2008 г. до 27.01.2012 г. и на извлечение от вътрешнобанкова отчетна сметка № 0010-0940-00000000640 за движение по договор за кредит за периода от 27.01.2012 г. до 26.07.2012 г. е невярно. Предмет на иск по чл. 124, ал. 4 ГПК е установяване истинността или неистинността на един документ, т. е. неговата автентичност, а когато се касае за официален свидетелстващ документ може да се установява и верността му. По същество оспорените документи са частни, а не официални такива, доколкото не притежават реквизитите по чл. 179 ГПК. Недопустимо е с иск с правно основание чл.124, ал. 4 ГПК да се оспорва верността на частен документ, а единствено истинността (автентичността) му, т. е. дали е подписан от сочената за автор страна.

На следващо място, следва да се приеме, че ищецът не е обосновал интерес от така предявения иск. Последователно в своята практика ВКС приема, че искът за установяване истинността на документ по чл.124, ал.4 ГПК е допустим, когато: 1) е предявен преди да е преклудирана възможността за оспорване на документа по реда на чл.193 ГПК в производство по друго гражданско дело между страните; 2) документът доказва или отрича факт от значение за възникването, съществуването, изискуемостта или погасяването на гражданско право или правоотношение; 3) ищецът има правен интерес от установяването или отричането на гражданското право или правоотношението, доколкото от него е произведен и правният му интерес да оспорва документа – решение №229 от 24.04.2019г. по гр.д.№246/2018г. на III 7 г.о. на ВКС и посочените в него решение №124 от 18.04.2013г. по гр.д. №783/2012г. на IV г.о. на ВКС, определение №778 от 03.12.2015г. по ч.гр.д. №5924/2015г. на IV г.о. на ВКС, с които се доразвива тълкуването на чл.124, ал.4, изр.1 ГПК и чл.193 ГПК, извършено с ТР №5/14.11.2012г. по тълк.д. №5/2011г. на ОСГТК на ВКС.

Действително правен интерес от установяването по съдебен ред с влязло в сила решение на неистинност на един документ е налице и тогава, когато това решение може да се противопостави на трети лица за решаване на друг правен спор или ако неистинността на документа има значение за други правоотношения между страните – определение № 98 от 05.03.2015 г. по ч. гр. д. № 6505/2014 г. на I г. о. на ВКС. Правният интерес от предявяването на иска по чл. 124, ал. 4 ГПК трябва обаче да е винаги конкретен, свързан с твърдение за наличие на възникнали правоотношения, чието съществуване, съдържание и последици се определят от извода за истинността на въпросния

документ. Правен интерес не е налице, когато страната се позовава на абстрактната възможност съдържанието на документа да влияе на евентуални бъдещи правоотношения, а е необходимо да се установи, че документът ще бъде използван като доказателство с оглед други правоотношения между страните – определение № 36 от 23.01.2019 г. по ч. гр. д. № 162/2019 г. на IV г. о. на ВКС.

В конкретния случай ищецът не е обосновал конкретен правен интерес от предявяване на иск по чл. 124, ал. 4 ГПК, нито е изложил твърдения за наличие на възникнали правоотношения, чието съществуване, съдържание и последици се определят от извода за истинността на оспорените документи.

Ето защо исковата молба следва да бъде върната, а производството да се прекрати.

Така мотивиран и на основание чл. 130 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба с вх. № 226512/10.08.2023 г., подадена от „****“ ЕООД, ЕИК **** срещу „****“ АД, ЕИК **** и **ПРЕКРАТЯВА** производството по гражданско дело № 44981 по описа за 2023 г. на СРС, 144 състав.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____